

stillet til to Steder, og jeg skulde derfor have anseet det for rettere, om han havde taget det tilbage, end at han henstiller til Thinget at stemme om, paa hvilket af disse to Steder det vil sætte det ind. Dersom det er hans Mening, som han siger i Forslaget under Nr. 46, at det skal staae i § 28, saa kan det ikke være hans Mening, at det skal staae i § 27, og jeg troede derfor, at han vilde have hævet denne Misforstaaelse ved at tage Forslaget under Nr. 45 tilbage. — Forslaget under Nr. 47 kan jeg ikke slutte mig til, fordi jeg troer, at det vilde være skadeligt saaledes at give den, der kommer ombord som Dreng og paa Reisen voyer op og bliver kraftigere og stærkere, Det til at fordrø Hyre som Matros. Der maatte under saadanne Omstændigheder afflutes en Contract med den Paagjældende, og der er jo netop indført en Bestemmelse i Loven om, at efter to Aars Tjeneste skal en Mand kunne opsigte sin Tjeneste, særligt af Hensyn til, at han skal kunne fordrø større Hyre, eller slutte en anden Contract med Skipperen. Jeg troer derfor, at det ærede Medlem vilde gjøre rettere i ligeledes at tage dette Forslag tilbage. — Forslaget under Nr. 48 behøver jeg vist ikke at opfordre det ærede Medlem til at tage tilbage, thi det er en Selvfølge, at efter § 28 følger § 29.

Mræpstorff: Forslaget under Nr. 45 tager jeg tilbage, ligesom ogsaa det under Nr. 48. Hvad der er sagt om Forslaget under Nr. 60 kan jeg fuldkommen slutte mig til, idet jeg anseer det for at være fuldkommen i sin Orden, at der paa den ene Side bliver givet ufravigelige, disciplinaire Bestemmelser, men at det paa den anden Side bliver en fri Sag ved Overeenskomst, men ved skriftlig Overeenskomst, for Skipperen og Søfolkene at forene sig om, hvilke Betingelser de igrøvrigt vilde gaae ind paa. Dette finder ogsaa sin Analogi i en udenlandsk Sølovgivning. — Jeg er bleven opfordret til at tage Forslaget under Nr. 47 tilbage, fordi dets Bestagelse vilde give Anledning til Van-

skeligheder, troer jeg der blev sagt. Dette vil dog neppe saa let blive Tilfældet. Naar vi tage Danske Lov, see vi, at naar nogen af Skibsfolket har forhyret sig i en Egenflåde, der er høiere end den, han kan paatage sig, er der en Maade, hvorpaa Skipperen kan gaae i Rette med ham; den samme Fremgangsmaade kan finde Anvendelse her. Naar Skipperen da herom raadsfører sig med de to bedste Mænd, vil dette give Anledning til, at den fornødne Dphlysning fremkommer. Bliiver der da ikke tilkjendt Vedkommende den Forhøielse i Hyren, hvortil han troer sig berettiget, kan han henvende sig til Retten, naar han kommer hjem, og denne finder da nok paa et Middel til at komme ud af, om der er skeet ham Ret eller ikke. Kommer denne Bestemmelse ikke til at staae i Loven, kan en saadan Mand komme til at tjene to Aar uden Forhøielse af Hyre og i enkelte Tilfælde aldeles uden Hyre, da, som de Herrer bekendt, en stor Mængde Mennesker gaae til søs uden at faae Hyre. Der er saa stor Rist derom, at det er meget vanskeligt at faae en Dreng til søs, naar man ikke har gode Bekjendtskaber med Næbende og Skipperne; at underholde en saadan Dreng er for Mange ikke nogen Ubethydighed. Saasnart han imidlertid kan gjøre Gavn for Lynnen, er der Billighed for, at han faaer den. Jeg maa overfor de to Medlemmer, der have omtalt Forslagene under Nr. 41 og 43, endnu engang komme tilbage til mit Forslag under Nr. 41. Jeg har glædet mig ved at høre, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tjernerling) har udtalt sig i en Retning, som jeg kan tage til Indtægt for mig. Jeg troer rigtignok, at der især ved en Forhøring, der kan vare indtil 2 Aar, maa gives nogen Frihed i denne Retning, for at det kan gjøres gjældende, at det er Tjenesten og ikke Personen, der er solgt i den Tid. Jeg har i mit Forslag udvidet den personlige Frihed mere, end skeet er i Forslaget under Nr. 43. Der vil neppe være saa stor Vanskelighed, som man har meent, ved at godtgjøre, at den Paagjældende